

Korzeniowskiego Józefa

Dzielnice: Ochota

Osiedla: Stara Ochota

Atrybuty: Nazwy pamiątkowe Od polskich postaci historycznych

Rok utworzenia nazwy: 1926

Opis

Są trzy postaci o tym imieniu.

Józef Korzeniowski (1797-1863) - pisarz, dramaturg, pedagog, prekursor realizmu polskiego. Pochodził z Brodów na Ukrainie, uczył się w Liceum Krzemienieckim. Już podczas nauki - w 1816 roku - debiutował wierszem zamieszczonym na łamach Tygodnika Wileńskiego". Później był guwernerem Zygmunta Krasieńskiego, opiekunem księgozbioru Ordynacji Zamoyskich. W 1823 roku został zięciem znakomitego malarza Zygmunta Vogla, wówczas też powrócił do Krzemieńca i tam przez blisko dziesięć lat uczył wymowy i poezji. Po zamknięciu szkoły wyjechał do Kijowa, by na miejscowym uniwersytecie wykładać język polski oraz filologię klasyczną a w 1838 roku został dyrektorem gimnazjum w Charkowie. Wówczas też na poważnie zaczął traktować swoją twórczość literacką, pisząc takie dramaty, jak "Karpaccy górale" czy "Żydzi". Do stolicy przeprowadził się w 1846 roku, również zostając dyrektorem gimnazjum a także wizytatorem. Akcje swych utworów umieszczał wówczas głównie w tym mieście ("Majster i czeladnik", "Emeryt", "Garbaty", "Pomyłka"), chociaż nie stronił też od tematyki patriotycznej (komedia kontuszkowa "Wąsy i peruka") czy krytykowania cudzoziemszczyzny ("Podróżomania"). Niektóre z jego utworów drukowane były w odcinkach na łamach "Gazety Warszawskiej". W 1861 roku przejął obowiązki dyrektora Wydziału Oświecenia, tworząc ustawę edukacyjną, na mocy której doprowadził do powstania Szkoły Głównej Warszawskiej, jednak tuż po wybuchu powstania styczniowego złożył swój urząd i wyjechał do Drezna, gdzie zmarł kilka miesięcy później.

Józef Korzeniowski (1806-1870) - lekarz, specjalista w zakresie chirurgii. Był profesorem Akademii Medyko-chirurgicznej w Wilnie, gdzie wslawił się metodą wycinania macicy w nowotworach i guzach tego narządu.

Józef Korzeniowski (1863-1921) - historyk, bibliotekarz, archiwista, wnuk Józefa pisarza i stryjeczny brat pisarza Josepha Conrada. Pochodził z Puław, kształcił na Uniwersytecie Jagiellońskim. Był redaktorem "Kwartalnika Historycznego", badaczem archiwów watykańskich. Specjalizował się w rękopisach polskich, w poszukiwaniu których zjeździł niemal całą Europę, Rosję i północną Azję, przez kilka lat kierując Stacją Naukową oraz Biblioteką Polską w Paryżu. Od 1906 roku

pełnił obowiązki kustosa Biblioteki jagiellońskiej, po zakończeniu I wojny światowej zamieszkał w Warszawie, pełniąc obowiązki naczelnika Wydziału Bibliotek Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego. Zmarł w Rydze, podczas konferencji pokojowej, w obradach której pełnił rolę eksperta.

Grób rodzinny na Cmentarzu Powązkowskim, kwatery 26, rząd I, miejsce 13. Projektantem jest Leon Myszkowski, plakiety wykonał w 1931 roku Konstanty Laszczka.

Do 1979.01.01 był patronem dzisiejszej ul. Biernata z Lublina.

Ciekawostki

Stan obecny:

Po stronie ul. Hoffmanowej: Dom osiedla Stowarzyszenia Urzędników PKO. Powstał w 1924.

Data nadania nazwy: 1926.09.27
